

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.3.2006
KOM(2006) 108 endelig

2004/0084 (COD)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdet udgave)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdet udgave)

1. SAGSFORLØB

Forslag sendt til Europa-Parlamentet og Rådet (dok. KOM(2004) 279 endelig – 2004/0084 (COD)):	21.4.2004
Dato for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg udtalelse:	15.12.2004
Udtalelse fra Europa-Parlamentets førstebehandling:	6.7.2005
Ændret forslag fremsendt:	25.8.2005
Vedtagelse af den fælles holdning:	13.3.2006

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Formålet med forslaget er at bidrage til retlig sikkerhed og klarhed i forbindelse med gennemførelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ved at samle de vigtigste bestemmelser på området i én tekst, samtidig med at der tages hensyn til nye elementer, der er en følge af EF-Domstolens faste retspraksis.

Denne forenkling og strømlining vil gøre gældende EF-ret lettere tilgængelig og mere læsevenlig både for aktører i retsvæsenet og for borgerne og udgør derfor et vigtigt skridt på vejen mod bedre lovgivning.

Forslaget samler følgende seks direktiver om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder på beskæftigelsesområdet i én enkelt sammenhængende retsakt:

- direktiv 75/117 om lige løn
- direktiv 76/207, som ændret ved direktiv 2002/73, om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår

- direktiv 86/378, som ændret ved direktiv 96/97, om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger
- direktiv 97/80 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn.

Forslaget udgør ikke blot en konsolidering. Der er også foretaget en række indholdsmæssige ændringer. Disse ændringer udgør en forsigtig tilgang til ajourføring og modernisering af EF-retten. Teksten inddrager en række eksempler på EF-Domstolens faste retspraksis med det formål at præcisere nøglebegreber i EF-retten om ligebehandling. Endvidere er en række horisontale bestemmelser i de seneste direktiver, f.eks. direktivet om bevisbyrden, blevet udvidet til også at omfatte erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger. I realiteten har Domstolens retspraksis allerede udvidet disse bestemmelser til også at omfatte de vigtigste elementer i de erhvervstilknyttede sikringsordninger. I den forbindelse er det væsentligste formål med forslaget derfor at afklare de retlige forhold.

3. BEMÆRKNINGER TIL DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning afspejler ikke blot Rådets nuværende holdning, men indeholder også en del af Europa-Parlamentets ændringsforslag fra førstebehandlingen. Den afspejler de interinstitutionelle drøftelser, der har gjort det muligt at finde frem til denne kompromistekst

Rådets fælles holdning indeholdt en lang række ændringer til Kommissionens forslag. Efter Kommissionens opfattelse ændres forslagets formål ikke derved.

Hvad angår størstedelen af Europa-Parlamentets ændringsforslag fra førstebehandlingen, falder Rådets fælles holdning sammen med Kommissionens ændrede forslag. I de få tilfælde, som er anført nedenfor, hvor den fælles holdning afviger fra Kommissionens ændrede forslag, er den tekst, der nu forelægges af Rådet, en kompromisløsning, som er resultatet af de interinstitutionelle drøftelser. Kompromisteksten ligger på linje med målene for Kommissionens oprindelige og ændrede forslag og kan derfor accepteres af Kommissionen.

1. Europa-Parlamentet foreslog for nylig en række betragtninger, som Kommissionen vedtog i det ændrede forslag. Betragtningerne går ud på, at medlemsstaterne bør modvirke kønsbestemte lønforskelle og kønsforskelle på arbejdsmarkedet (betragtning 11), udvikle og analysere kønsopdelte statistikker (betragtning 37) og fremme bevidstgørelse om problemet med løndiskriminering (betragtning 38). I den forbindelse har Rådet valgt at udtrykke, at det er nødvendigt at *videreføre* denne indsats, for at undgå at give det indtryk, at aktiviteterne ikke allerede er sat i gang. Kommissionen kan acceptere denne ændring og en række andre mindre omformuleringer af betragtning 11 og 37.
2. I det ændrede forslag afviste Kommissionen at indsætte et nyt stk. 2), litra d), i artikel 20, som ville tilføje udveksling af oplysninger og ekspertise med tilsvarende europæiske organer, såsom det europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, til rækken af ligestillingsorganernes opgaver, som fastlægges i denne bestemmelse. Denne holdning blev indtaget af tekniske årsager, da der i forbindelse med lovgivningsforslag ikke bør henvises til institutioner, der endnu ikke eksisterer. Disse ændringer blev tilpasset den nye tekst ved at omtale tilsvarende europæiske organer, såsom *et kommende* europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder. Denne formulering kan accepteres.

3. Hvad angår artikel 21, stk. 1) om arbejdsmarkedsdialog, accepterede Rådet Europa-Parlamentets ændringsforslag, som udvidede henvisningen til udtrykket "arbejdsplads" efter Kommissionens omformulering heraf, men afviste at indarbejde en ny formulering om arbejdsmarkedsparternes forskning baseret på udvikling og analyser af kønsspecifikke data. Kommissionen accepterede denne del af Europa-Parlamentets ændringsforslag, men slutter sig til Rådets ræsonnement om, at en henvisning til data eller statistikker i denne specifikke kontekst med urette kunne begrænse forskningen til kvantitative aspekter, som forudsætter statistiske oplysninger, og derved udelukke den kvalitative dimension, som ikke nødvendigvis beror på sådanne oplysninger.
4. Igen i forbindelse med bestemmelsen om arbejdsmarkedsdialog, og mere bestemt artikel 21, stk. 4), hvori det hedder, at arbejdsgiverens information om ligebehandling af mænd og kvinder i virksomheden på organiseret og systematisk vis, jf. artikel 21, stk. 3), støttede Rådet Kommissionens forslag om at bringe formuleringen på linje med de andre stykker, hvori det hedder, at arbejdsgiveren *skal* (i stedet for *bør*) opfordres til at gennemføre denne indsats. Rådet accepterede ikke den næste del af forslaget i Kommissionens ændrede forslag om at anvende udtrykket "Denne information *omfatter*" i andet afsnit, hvilket antyder en kraftigere tilskyndelse til at orientere om de nævnte informationer, og vendte tilbage til formulering "*kan omfatte*" fra det oprindelige forslag. Efter at have gjort formuleringen klarere indarbejdede Rådet dog Europa-Parlamentets forslag, som blev støttet af Kommissionen, om at tydeliggøre, hvilken type information, der skal orienteres om. Kompromisløsningen er som helhed acceptabel for Kommissionen.
5. Rådet indvilligede i at flytte medlemsstaternes forpligtelse til at underrette om vurderingen af fravigelserne af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder som et regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav fra artikel 13 til artikel 31, som omfatter kravene til de forskellige rapporter, som et nyt stk. 3). Rådet ændrede frekvensen for disse rapporter fra hvert fjerde år, som foreslået af Europa-Parlamentet og Kommissionen i det ændrede forslag til "*regelmæssigt, men mindst hver ottende år*". Dette kan accepteres, da det stadig er en forbedring i forhold til det nuværende krav om regelmæssig vurdering uden faste tidsfrister.
6. Rådet valgte den gyldne middelvej blandt institutionernes forskellige holdninger, hvad angår de nøje sammenhængende frister for gennemførelse af direktivet (artikel 33), for medlemsstaternes rapporter om gennemførelsen (artikel 31), og for Kommissionens evaluering af direktivets anvendelse (artikel 32). Europa-Parlamentet anmodede om en kort gennemførelsesperiode på to år med principiel støtte fra Kommissionen i det ændrede forslag, hvilket Rådet accepterede, men samtidig blev det gjort muligt for medlemsstater, som måtte have særlige vanskeligheder, at udvide gennemførelsesperioden til tre år. Der blev fastlagt ensartede frister for gennemførelsesrapporterne og for evalueringen henholdsvis fire et halvt år efter og seks et halvt år efter direktivets ikrafttrædelse.

Rådet indførte endvidere en række ændringer, som ikke havde forbindelse til Europa-Parlamentets ændringsforslag. Disse ændringer er af formel og teknisk karakter og ændrer ikke forslagetets formål. Ændringerne omfatter eksempelvis en sammenlægning af artikel 19 og 20 i det oprindelige forslag til en enkelt artikel om bevisbyrden i sager om forskelsbehandling (artikel 19), og en afkortning af overskriften i kapitel 1, 2 og 3 i afsnit II og kapitel 2 i afsnit III. Med henblik på en klarere opbygning omdannede Rådet afsnit IV i Kommissionens

forslag til kapitel 3 i del III med overskriften "*Horisontale bestemmelser*". Rådet indsatte endvidere en ny betragtning 41, som er en omskrivning af afsnit 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning.

4. KONKLUSION

Af ovenanførte grunde finder Kommissionen, at den fælles holdning ikke ændrer ved forslagetets formål og fremgangsmåde. Den kan derfor tilslutte sig den, så meget des mere som den fælles holdning tager behørigt hensyn til de ændringer, Europa-Parlamentet har foreslået under førstebehandlingen, og til Kommissionens ændrede forslag. Den fælles holdning er resultatet af de interinstitutionelle drøftelser, der har gjort det muligt at finde frem til denne kompromistekst.

5. ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Som led i den overordnede kompromisløsning, der blev opnået ved de interinstitutionelle drøftelser, afgav både Kommissionen og Rådet særskilte erklæringer i forbindelse med vedtagelsen af den fælles holdning (jf. bilag I og II).

BILAG I

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen har forpligtet sig til at fremme forældreorlov som et instrument af største betydning, så der sikres fuld ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Kommissionen er fast besluttet på at sikre, at mulighederne for at forene arbejds- og familielivet forbedres ved hjælp af korrekt gennemførelse af direktivet om forældreorlov og tilsyn med, hvorvidt det er tilstrækkeligt og har gennemslagskraft.

Kommissionen vil derfor prioritere mulighederne for at forene arbejds- og familieliv meget højt i den køreplan for ligestilling mellem mænd og kvinder, som blev vedtaget den 1. marts 2006 (KOM(2006) 92 endelig). I den forbindelse skal der efter planerne gennemføres en analyse af situationen vedrørende samtlige aspekter af dette område, såsom forældreorlov, fleksible arbejdsordninger og pasnings- og plejefaciliteter med henblik på at udarbejde politiske løsninger, hvor det er nødvendigt. Denne opfordring til at udveksle synspunkter med arbejdsmarkedsparterne vil foregå som led i disse aktiviteter.

BILAG II

Erklæring fra Rådet

Rådet deler Europa-Parlamentets engagement i arbejdet med at forbedre forholdene for forening af arbejds- og familieliv, så der sikres ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Rådet noterer derfor med tilfredshed, at Europa-Kommissionen planlægger at inddrage kvinders beskæftigelse og balance mellem arbejde og privatliv som et centralt punkt i den tredje årsrapport til stats- og regeringscheferne om lige muligheder for mænd og kvinder, som skal forelægges på Det Europæiske Råds forårsmøde i marts 2006.

Rådet bemærker sig i den forbindelse, at Europa-Parlamentet tillægger forældreorlov stor betydning.